

Arrest

nr. 192 019 van 14 september 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 26 januari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 31 januari 2017 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die *loco* advocaat X verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het Russische staatsburgerschap te bezitten, van Tsjetsjeense origine te zijn en geboren te zijn in Bolshoy Antibes (Kemerovski oblast in Russische Federatie) op X. U woonde uw hele leven evenwel in Grozny (Tsjetsjenië). Uw ouders gingen uit elkaar toen u nog heel jong was.

Samen met uw moeder M. T. (...) (O.V. (...)), uw broer A. P. (...) (O.V. (...)) en uw halfbroer A'. D. (...) (O.V. (...)) ging u in 2001 weg uit Tsjetsjenië. Op 31 juli 2001 diende uw moeder een asielaanvraag in in België. U was toen zelf minderjarig, net als uw broer A. (...). Uw andere (half)broer A'. (...) was wel al meerderjarig.

U weet niet precies omwille van welke redenen uw moeder asiel had aangevraagd, maar op 25 april 2005 werd in het kader van haar aanvraag positief beslist. Bijgevolg werd u, als minderjarige, ook door het Commissariaatgeneraal (CGVS) erkend als vluchteling.

Op 17 juni 2016 bracht u de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), bij wijze van een brief van het CAW Gent, op de hoogte van het feit dat u van december 2014 tot maart 2016 naar Tsjetsjenië was teruggekeerd, initieel om een laatste groet te brengen aan uw vader (K. P. (...)) die heel ziek was. Hij overleed evenwel niet, en daarom bleef u ongeveer anderhalf jaar voor hem zorgen in het dorp Samashki (Tsjetsjenië). Toen u voor uw vader (ondertussen 74 jaar oud) een nieuwe vrouw vond, kon zij verder voor hem zorgen en kon u naar België terugkeren. Toen u zich na aankomst in België opnieuw wou inschrijven in uw gemeente (Gent), stelde u vast dat u in juni 2015 uit het bevolkingsregister was geschrapt wegens uw langdurige afwezigheid.

De DVZ vroeg in september 2016 aan het gemeentebestuur van uw woonplaats bijkomende stukken af ter staving van uw verblijf in België.

U werd door het CGVS opgeroepen voor gehoor op 9 december 2016 om na te gaan of uw verblijf in Tsjetsjenië in 2014-2016 zou kunnen leiden tot een herevaluatie van de u destijds toegekende vluchtelingenstatus.

In dit kader legde u de volgende documenten neer: uw origineel intern Russisch paspoort, uw origineel internationaal Russisch paspoort, uw origineel Russisch rijbewijs, een kopie van uw Belgische verblijfskaart als vluchteling, uw originele Belgische internationale reisdocument, uw origineel Belgisch voorlopig rijbewijs, uw originele Belgische SIS-kaart en een origineel attest van afname van uw Belgische verblijfskaart als vluchteling.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Zij vooreerst opgemerkt dat u op 25 april 2005, als toen minderjarige, het vluchtelingenstatuut werd toegekend, in navolging van het toegekende vluchtelingenstatuut aan uw moeder M. T. (...). Na een nieuwe analyse van uw asielaanvraag heeft het CGVS evenwel besloten dat de u toegekende vluchtelingenstatus wordt opgeheven, daar uit de elementen in uw dossier geen gegronde redenen (meer) blijken die een persoonlijke, actuele vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zouden rechtvaardigen.

Uit de elementen in uw dossier (i.c. uw verklaringen in de vorm van een brief van het CAW Gent aan de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 17.06.2016, zie administratief dossier) en uit uw verklaringen tijdens uw gehoor op het CGVS blijkt dat u in december 2014 naar Tsjetsjenië terugkeerde om er afscheid te nemen van uw erg zieke vader (K. P. (...)) in het dorp Samashki van wie u te horen had gekregen dat hij niet lang meer te leven had. Toen u bij hem in Tsjetsjenië was, onderging hij een (maag)operatie wat zijn medische situatie verbeterde; in die mate zelfs dat zijn gezondheidstoestand niet meer precair was. Hij kon weer thuis verblijven, doch mits medische zorg van een derde. Om deze reden bleef u in Tsjetsjenië bij uw vader in het dorp Samashki, tot u in 2016 een nieuwe vrouw voor uw vader zocht en vond, die met hem trouwde en alzo de zorg voor uw vader van u overnam. In maart 2016 keerde u dan weer zelf terug naar België. Tijdens uw verblijf in Tsjetsjenië ging u een internationaal Russisch paspoort en een Russisch rijbewijs aanvragen bij de autoriteiten in Grozny (CGVS p. 9, p. 14 e.v.). Hieruit blijkt aldus dat u zich opnieuw vrijwillig, langdurig en duurzaam gevestigd heeft in uw land van herkomst, en zich daar zelfs zelf weer onder de aandacht van de autoriteiten heeft gebracht door een paspoort en rijbewijs aan te vragen. Bijgevolg dient te worden onderzocht of de vluchtelingenstatus die u werd toegekend nog steeds op u van toepassing is, rekening houdend met artikel 1, C van de Conventie van Genève. Deze paragraaf heeft namelijk betrekking op de omstandigheden waardoor een persoon die als vluchteling werd erkend niet langer als vluchteling kan beschouwd worden. Zich vrijwillig opnieuw vestigen in het land van herkomst is, overeenkomstig punt 4 van dit artikel 1, C niet verenigbaar met een

daadwerkelijke vrees voor vervolging in datzelfde land. Uw persoonlijk gedrag, te weten uw vrijwillige terugkeer en uw hervestiging in uw land van herkomst (i.c. Tsjetsjenië in de Russische Federatie), toont dan ook aan dat u geen gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging (meer) koestert zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Een aantal door u opgeworpen en andere elementen in uw dossier kunnen deze vaststelling niet teniet doen.

Ten eerste dient erop gewezen te worden dat u in 2005 het vluchtelingenstatuut kreeg toegewezen als volbeslissing bij de erkenning als vluchteling van uw moeder. U was toen immers zelf nog minderjarig. Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaart u dat er destijds problemen waren met uw moeder in Tsjetsjenië en jullie daarom waren weggegaan, maar over welke problemen het gaat weet u niet. U zegt dat ze u daar niets over verteld heeft, ook niet later toen jullie al in België waren of toen u in 2014 naar Tsjetsjenië terugging. U voegt eraan toe dat jongeren als u destijds in Tsjetsjenië door de (Russische) militairen wel gewantrouwd werden omdat jullie wapens zouden kunnen dragen en zo betrokken zouden kunnen zijn in de toen heersende oorlog, maar u verklaart expliciet dat u toen zelf geen problemen had; het was volgens u niet zo dat iemand u lastigviel of u wou vermoorden (CGVS p. 13-14). Op basis hiervan blijkt alvast geen actuele, gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie – wat betreft de algemene (oorlogs)situatie in Tsjetsjenië kan erop gewezen worden dat deze situatie geëvolueerd is in vergelijking met de vroege jaren 2000 toen u er weg ging (zie alinea's onderaan deze beslissing).

Ten tweede, als u gevraagd wordt waarom u nu niet in Tsjetsjenië zou kunnen wonen verklaart u dat u het grootste deel van uw leven in België heeft gewoond en dat uw moeder en broer hier wonen (CGVS p. 17). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor deze situatie, dient te worden opgemerkt dat dergelijke aangelegenheden geen verband houden met asiel en aldus geen aanleiding kunnen geven tot internationale bescherming: hieruit kan immers geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit bij terugkeer naar de Russische Federatie worden geconcludeerd.

Nog in deze context verklaart u de Tsjetsjeense president Ramzan Kadyrov (en zijn handlangers) te vrezen op dit moment. Aangezien hij alle macht heeft in uw regio, kan hij alles doen wat hij wil. Wie tegen hem ingaat, riskeert zijn leven. Bij wijze van voorbeeld verwijst u naar de hele familie van een jongeman die de republiek werd uit gezet nadat hij een dodelijk verkeersongeval had veroorzaakt toen hij dronken achter het stuur zat (CGVS p. 18). Echter, het louter verwijzen naar een algemene politieke context en een autoritair regime in een land van herkomst volstaat niet om een persoonlijke, gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie aan te tonen. Bovendien verklaart u zelf nooit enig probleem met hem gehad te hebben en zegt u dat u niet tegen hem zou ingaan als u in Tsjetsjenië was (u zou het immers niet durven) (CGVS p. 18). Op deze manier haalt u geen overtuigende redenen aan die zouden kunnen wijzen op een persoonlijke, gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Ten derde verklaart u dat men in Tsjetsjenië denkt dat iemand die uit Europa terugkeert, veel geld heeft en men daarom op een deel van dit geld zou azen (CGVS p. 16). Welnu, wat betreft uw vrees voor ernstige problemen bij terugkeer naar Tsjetsjenië, omwille van het feit dat u asiel heeft aangevraagd/in het buitenland heeft verbleven, is het Commissariaat-generaal na analyse van informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, en waarvan een synthese is toegevoegd aan het administratief dossier, van oordeel dat uw vrees niet gegrond is.

Enkele bronnen geven aan dat de Tsjetsjenen die van het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeren een risicogroep vormen. Gezien de informatie die werd verzameld bij andere bronnen is er echter geen reden om te besluiten dat alle Tsjetsjenen die naar Tsjetsjenië terugkeren, onder wie de Tsjetsjenen die in het buitenland een asielaanvraag hebben ingediend, met reden vrezen vervolgd te worden of een reëel risico lopen om ernstige schendingen te ondergaan zoals wordt begrepen in de asielmaterie, enkel en alleen door deze terugkeer.

Verschillende betrouwbare en gerenommeerde bronnen (International Crisis Group, Human Rights Watch, Caucasian Knot) maken immers geen enkele melding van het feit dat de Tsjetsjenen die van het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeren op zich een risicogroep zouden vormen. En noch de Internationale Organisatie voor Migratie noch de Oostenrijkse asielinstantie vermelden problemen voor de Tsjetsjenen die gebruik hebben gemaakt van een terugkeerprogramma naar Tsjetsjenië. Wat betreft het terugkeerprogramma in kwestie dat wordt uitgevoerd door de Internationale Organisatie voor Migratie, dat momenteel nog steeds loopt en waarvan honderden personen gebruik hebben gemaakt, dient men de nadruk te leggen op het feit dat de terugkeer op vrijwillige basis gebeurt en worden voorafgegaan door een individueel advies van de IOM wat betreft de aangeboden opties en mogelijkheden. Men dient eveneens op te merken dat er na de terugkeer ter plaatse een opvolgings- en ondersteuningsprocedure wordt verzekerd, in het kader van deze procedure hebben de betrokken personen de kans om eventuele problemen die ze hebben ondervonden mee te delen, waaronder eventuele problemen die verband houden met de veiligheid.

Nog andere bronnen halen individuele gevallen aan waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen hebben ondervonden bij hun terugkeer in Tsjetsjenië. Uit nadere gegevens die werden verzameld rond de omstandigheden waarin deze personen ernstige problemen hadden ondervonden bij hun terugkeer in Tsjetsjenië bleek dat zij werden gevisieerd of kans liepen om gevisieerd te worden los van deze terugkeer. Het is duidelijk dat de reden voor de problemen die ze hadden ondervonden niet de terugkeer naar Tsjetsjenië op zich is of enkel en alleen het feit dat ze asiel hebben aangevraagd in het buitenland, maar elementen die eigen zijn aan hen en die, in voorkomend geval, hen doen opmerken in een groep die beschouwd kan worden als zijnde een risicogroep (omstandigheden die verband houden met hun eerdere voorgeschiedenis voor hun vertrek, vermoedelijke of reële banden van de betrokkene of van zijn of haar naasten met gewapende groeperingen, de hoedanigheid van tegenstander van het regime). Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan men dus niet besluiten dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland terugkeert naar Tsjetsjenië enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is een risico loopt om het slachtoffer te worden van een groepsvervolging, namelijk een vervolging die het gevolg is van een bewust en systematisch beleid, waarmee men iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan treffen, enkel en alleen doordat hij of zij deel uitmaakt van deze groep. Men kan evenmin besluiten dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is systematisch een reëel risico loopt om ernstige schendingen te ondergaan in de zin van de reglementering met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

Wat u betreft, de vrees die u zou kunnen hebben en het risico dat u zou kunnen lopen in het geval van een terugkeer naar Tsjetsjenië werden beoordeeld in het licht van uw persoonlijke situatie. Uw eventuele lidmaatschap van een groep zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, kan niet worden beschouwd als een risico. Meer nog, in tegenstelling tot wat u beweert – nl. dat u uw terugkeer in Tsjetsjenië in 2014 nergens bij de autoriteiten durfde te melden omdat u van België teruggekomen was (CGVS p. 16) – moet opgemerkt worden dat u zich in die periode zelf weer bij de autoriteiten in Grozny ging aanmelden voor het verkrijgen van een paspoort en een rijbewijs en u daarbij uw laissez-passer verkregen in het Russisch consulaat in Antwerpen, ging inruilen, waardoor uw autoriteiten automatisch wisten dat u uit Europa kwam, wat u zelf ook beaamt (CGVS p. 8, 10-12, 16). Hiermee ondermijnt u zelf de door u aangehaalde vrees voor uw autoriteiten omdat u uit België kwam.

Welnu, zoals hierboven werd uiteengezet, blijkt uit deze beoordeling niet dat u voldoende elementen/voldoende geloofwaardige elementen naar voren hebt gebracht die overtuigend zouden zijn en die zouden rechtvaardigen dat er een internationale bescherming aan u wordt toegekend.

Ten slotte dient nog gewezen te worden op het volgende. U verklaart dat u eind 2014 halsoverkop naar Tsjetsjenië terugkeerde om een laatste groet te brengen aan uw vader in het dorp Samashki die erg ziek was en zijn einde voelde naderen. Hij onderging echter een operatie waardoor zijn situatie stabiliseerde. U bleef daarop in Tsjetsjenië, zoals reeds gezegd tot maart 2016, om voor hem te zorgen (CGVS p. 14 e.v.). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor uw aanvankelijk vertrek (december 2014) naar uw thuisland wegens de precaire situatie van uw vader, toch stelt het CGVS zich ernstige vragen bij het dwingende en hoogdringende karakter van uw verblijf in Tsjetsjenië, na het verbeteren van uw vaders toestand. U verklaart dat u sindsdien instond voor de dagelijkse zorg voor uw vader, vooral op vraag van de drie zonen die uw vader met een andere vrouw dan uw moeder had (uw halfbroers Ad. (...), Ar. (...) en An. (...)). Echter, uit uw verklaringen blijkt dat uw vader in zijn dorp Samashki nog heel wat familieleden heeft, die hem ondersteunen in het dagelijks leven en die zelfs ook zorgen voor een andere zieke broer van uw vader. Zijn zonen Ad. (...), Ar. (...) en An. (...) werkten in Tver (boven Moskou) maar hadden een onderlinge regeling uitgewerkt om afwisselend bij uw vader in Samashki te zijn om voor hem te zorgen. Later werd zelfs een vrouw voor hem gezocht en gevonden met wie hij kon trouwen, zodat zij voor zijn zorg zou instaan (CGVS p. 4, 14, 15-16, 17-18). In deze context rijst de vraag waarom uw persoonlijke aanwezigheid in Tsjetsjenië zo noodzakelijk was voor de zorg van uw vader, toen bleek dat hij zijn aanvankelijk precaire medische toestand te boven kwam. Hierop gelet kan dit dan ook bezwaarlijk een aanvaardbare verschoningsgrond vormen voor uw langdurig verblijf in Tsjetsjenië sinds eind 2014.

Uit het voorgaande blijkt dat u in uw land van herkomst (Russische Federatie, en meer specifiek Tsjetsjenië) geen gegronde vrees voor vervolging (meer) dient te koesteren. Er zijn met andere woorden geen redenen om de toegekende vluchtelingenstatus te behouden. Bijgevolg moet er op basis van artikel 1 C (4) van de Conventie van Genève worden geconcludeerd dat u niet langer als vluchteling kan worden beschouwd. Immers, volgens artikel 1 C (4) van de Conventie van Genève, houdt een persoon op vluchteling te zijn indien hij zich vrijwillig opnieuw heeft gevestigd in het land dat hij had verlaten of waarbuiten hij uit vrees voor vervolging verblijf hield.

De documenten die u neerlegt, veranderen hier niets aan. Uw intern Russisch paspoort, uw internationaal Russisch paspoort en uw Russisch rijbewijs bevatten immers louter informatie over uw

identiteit, net als uw Belgische documenten (uw Belgische verblijfskaart als vluchteling, uw Belgische internationale reisdocument, uw Belgisch voorlopig rijbewijs en uw Belgische SIS-kaart). Het attest van afname van uw Belgische verblijfskaart als vluchteling toont uw legaal-administratieve situatie in België aan, maar heeft geen betrekking op uw vrees ten opzicht van uw land van herkomst. Op 17 december 2016 legde u nog enkele loopbaangegevens neer. Het betreft gescande fragmenten van documenten waaruit zou blijken dat u tijdelijke tewerkstellingscontracten had tussen januari 2007 en september 2014. Deze gescande fragmenten zijn echter dusdanig beperkt qua informatie dat hieruit niet eens kan worden afgeleid dat deze gegevens betrekking hebben op u. Wat hier ook van zij, zelfs indien zou worden aangenomen dat u arbeid verricht heeft in België in voornoemde periode, dan nog vermag deze informatie bovenstaande inschatting van uw verblijf in uw herkomstland van december 2014 tot maart 2016 niet te wijzigen of beïnvloeden.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van dien aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus opgeheven."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, C (4) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna : Vluchtelingenverdrag), van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve tevens op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vooreerst vast dat in de bestreden beslissing wordt besloten tot de opheffing van de vluchtelingenstatus daar verzoekende partij overeenkomstig artikel 1, C van het Vluchtelingenverdrag niet langer beschouwd kan worden als vluchteling gezien het zich vrijwillig opnieuw vestigen in het land van herkomst overeenkomstig punt 4 van dit artikel 1, C niet verenigbaar is met een daadwerkelijke vrees voor vervolging in datzelfde land. Door verwerende partij wordt gemotiveerd dat het persoonlijk gedrag van verzoekende partij, te weten haar vrijwillige terugkeer en haar hervestiging in haar land van herkomst (*i.c.* Tsjetsjenië in de Russische Federatie) aantoonde dat zij geen gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging (meer) koestert zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag.

2.2.3.1. Verzoekende partij betoogt in haar verzoekschrift het niet eens te zijn met de motivering van de bestreden beslissing.

Verzoekende partij oppert dat zij zich geenszins gevestigd heeft in Tsjetsjenië, en al zeker niet vrijwillig. Immers keerde zij terug om een laatste groet te brengen aan haar zieke vader, waarvan iedereen dacht dat hij ging sterven. Later bleek evenwel dat zijn gezondheidstoestand verbeterde, na een operatie. Zij kon niet anders dan in Tsjetsjenië blijven om voor haar zieke vader te zorgen, nu haar broers haar in de steek lieten en meenden dat zij voor haar vader diende te zorgen omdat zij al jaren voor hun vader hadden gezorgd. Verzoekende partij kon zich niet aan deze verplichting onttrekken en er is derhalve

geen sprake van een vrijwillig verblijf. Zij werd daarentegen ter plaatse geconfronteerd met overmacht. Het was nooit haar bedoeling om zo lang te blijven en zij nam dan ook het initiatief om haar vader op korte termijn te doen trouwen, zodat zij bevrijd zou zijn van de zorg en terug kon keren naar België.

Voorts benadrukt verzoekende partij dat zij tijdens haar verblijf in Tsjetsjenië enkel voor haar vader heeft gezorgd. Zij bleef uit de schijnwerpers en ging enkel naar Grozny voor de papieren. Zij had geen eigen inkomsten en deed enkel wat klussen bij haar twee neven. Wat betreft het bekomen van een nieuw Russisch paspoort, wijst verzoekende partij erop dat dit niet haar initiatief was en dat het voorstel kwam van de Russische ambassade. Verder herhaalt verzoekende partij dat zij haar aankomst niet durfde melden bij de autoriteiten. Haar rijbewijs kon zij aanvragen zonder dat de autoriteiten wisten van waar zij kwam.

Verzoekende partij meent dan ook dat artikel 1, C (4) van het Vluchtelingenverdrag *in casu* niet van toepassing is.

2.2.3.2. De Raad is evenwel van oordeel dat verzoekende partij met bovenstaand betoog geenszins overtuigt en er niet in slaagt de verschillende vaststellingen in de bestreden beslissing die geleid hebben tot het besluit dat verzoekende partij zich opnieuw vrijwillig, langdurig en duurzaam vestigde in haar land van herkomst en dan ook geen gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging (meer) koestert zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag, in een ander daglicht te stellen.

De Raad wijst erop dat door verwerende partij uitgebreid gemotiveerd wordt dat geen elementen werden bijgebracht die de vaststelling dat verzoekende partij geen gegronde vrees voor vervolging (meer) heeft gelet op haar vrijwillige terugkeer en haar hervestiging in haar land van herkomst teniet doen. In het bijzonder werd vastgesteld dat (i) verzoekende partij geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij een actuele, gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie koestert omwille van de problemen om reden waarvan haar moeder destijds hun land van herkomst ontvluchtte; (ii) het feit dat zij het grootste deel van haar leven in België heeft gewoond en dat haar moeder en broer hier wonen geen elementen betreffen die verband houden met asiel en aldus geen aanleiding kunnen geven tot internationale bescherming; (iii) zij wat betreft de door haar geuite vrees ten aanzien van de Tsjetsjeense president Ramzan Kadyrov (en zijn handlangers) geen overtuigende redenen aanhaalt die zouden kunnen wijzen op een persoonlijke, gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie; (iv) dat de vrees van verzoekende partij voor ernstige problemen bij terugkeer naar Tsjetsjenië omwille van het feit dat zij asiel heeft aangevraagd / in het buitenland heeft verbleven niet gegrond is; en dat (v) verzoekende partij, gelet op het feit dat haar vader in zijn dorp Samashki nog heel wat familieleden heeft, die hem ondersteunen in het dagelijks leven en die zelfs ook zorgen voor een andere zieke broer van haar vader, geenszins kon overtuigen wat betreft het dwingende en hoogdringende karakter van haar verblijf in Tsjetsjenië, na het verbeteren van haar vaders toestand, en dit dan ook bezwaarlijk een aanvaardbare verschoningsgrond kan vormen voor haar langdurig verblijf in Tsjetsjenië sinds eind 2014.

Voormelde vaststellingen worden door verzoekende partij op geen enkele manier *in concreto* weerlegd of verklaard, nu zij zich beperkt tot het louter herhalen van haar verklaringen desbetreffend zonder de verschillende vaststellingen, en de conclusie die hieruit voortvloeit, met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Dergelijk verweer volstaat niet om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Zo houdt zij vol dat haar verblijf in Tsjetsjenië ook na het verbeteren van haar vaders toestand noodzakelijk was, doch doet zij geen enkele afbreuk aan de motivering in de bestreden beslissing dat haar vader in zijn dorp Samashki nog heel wat familieleden heeft, die hem ondersteunen in het dagelijks leven en die zelfs ook zorgen voor een andere zieke broer van haar vader. Verzoekende partij stelt weliswaar dat haar broers haar in de steek lieten omdat ze meenden dat het aan verzoekende partij was om voor hun vader te zorgen, doch dient te worden opgemerkt dat verzoekende partij verklaarde dat voordat zij er was altijd wel iemand van de broers bij hun vader was (administratief dossier, stuk 7, gehoorverslag CGVS d.d. 09/12/2016, p. 14). Het kan dan ook weinig overtuigen dat haar (half)broers plots hun vader in de steek zouden laten en niet opnieuw, zoals voordien, beurtelings de zorg van hun vader op zich zouden nemen. Uit het gegeven dat verzoekende partij ook na het verbeteren van de gezondheidstoestand van haar vader nog een hele tijd in Tsjetsjenië bleef, blijkt dan ook dat zij ten aanzien van haar land van herkomst geen gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging (meer) koestert. Verder stelt verzoekende partij in haar verzoekschrift dat zij tijdens haar verblijf in Tsjetsjenië enkel gezorgd heeft voor haar vader en er uit de schijnwerpers bleef, doch wijst de Raad op de vaststelling van verwerende partij dat verzoekende partij tijdens haar verblijf in Tsjetsjenië een internationaal Russisch paspoort en een Russisch rijbewijs ging aanvragen bij de autoriteiten in Grozny, waardoor zij zich er onder de aandacht van de autoriteiten heeft gebracht. Waar verzoekende partij nog opmerkt dat het bekomen van een nieuw Russisch paspoort niet op haar initiatief gebeurde, maar dat het voorstel kwam van de Russische ambassade, wijst de Raad erop dat uit de verklaringen van verzoekende partij duidelijk blijkt dat aan haar de keuze gelaten werd om haar laissez-

passer in Tsjetsjenië om te ruilen voor een internationaal paspoort en dat verzoekende partij er zelf voor heeft gekozen dit te doen (administratief dossier, stuk 7, gehoorverslag CGVS d.d. 09/12/2016, p. 8). Door het inruilen van haar laissez-passer verkregen in het Russisch consulaat in Antwerpen, wisten haar autoriteiten bovendien automatisch dat zij uit Europa kwam en hiermee ondermijnt verzoekende partij dan ook zelf de door haar aangehaalde vrees voor haar autoriteiten omdat zij uit België kwam. Met de loutere opmerking dat zij haar rijbewijs kon aanvragen zonder dat de autoriteiten hierdoor wisten waarvan zij kwam, doet zij aan voormelde vaststelling geen afbreuk daar onverminderd overeind blijft dat zij de autoriteiten van haar land van herkomst op de hoogte bracht van haar komst uit Europa door het omruilen van haar laissez-passer voor een internationaal Russisch paspoort.

2.2.4. Daar waar verzoekende partij nog onderstreept dat zij niet op basis van een eigen asielrelaas erkend werd als vluchteling, maar als minderjarige erkend werd op basis van het asielrelaas van haar moeder zonder dat zijzelf in de gebeurtenissen betrokken was, wijst de Raad op de motivering in de bestreden beslissing waaruit blijkt dat verzoekende partij geen elementen aanbrengt waaruit een actuele, gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie in haar hoofde blijkt omwille van de problemen om reden waarvan haar moeder destijds hun land van herkomst ontvluchtte: *“Ten eerste dient erop gewezen te worden dat u in 2005 het vluchtelingenstatuut kreeg toegewezen als volgbeslissing bij de erkenning als vluchteling van uw moeder. U was toen immers zelf nog minderjarig. Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaart u dat er destijds problemen waren met uw moeder in Tsjetsjenië en jullie daarom waren weggegaan, maar over welke problemen het gaat weet u niet. U zegt dat ze u daar niets over verteld heeft, ook niet later toen jullie al in België waren of toen u in 2014 naar Tsjetsjenië terugging. U voegt eraan toe dat jongeren als u destijds in Tsjetsjenië door de (Russische) militairen wel gewantrouwd werden omdat jullie wapens zouden kunnen dragen en zo betrokken zouden kunnen zijn in de toen heersende oorlog, maar u verklaart expliciet dat u toen zelf geen problemen had; het was volgens u niet zo dat iemand u lastigviel of u wou vermoorden (CGVS p. 13-14). Op basis hiervan blijkt alvast geen actuele, gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie – wat betreft de algemene (oorlogs)situatie in Tsjetsjenië kan erop gewezen worden dat deze situatie geëvolueerd is in vergelijking met de vroege jaren 2000 toen u er weg ging (zie alinea’s onderaan deze beslissing).”* Verzoekende partij laat na desbetreffende motivering met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waardoor deze onverminderd overeind blijft.

2.2.5. Wat ten slotte nog de bemerking van verzoekende partij betreft dat haar moeder en broer de Belgische nationaliteit hebben en dat zij deze niet verkregen heeft omwille van “jeugdzonden”, bemerkt de Raad dat deze elementen geen verband houden met asiel en aldus geen aanleiding kunnen geven tot internationale bescherming, nu hieruit geen intentionele bedreiging van haar leven, vrijheid en/of fysieke integriteit bij terugkeer naar de Russische Federatie kan worden geconcludeerd.

2.2.6. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat de commissaris-generaal met recht kon besluiten tot de opheffing van de vluchtelingenstatus op grond van artikel 57/6, eerste lid, 4° van de vreemdelingenwet *juncto* artikel 55/3 van de vreemdelingenwet *juncto* artikel 1, C (4) van het Vluchtelingenverdrag.

2.2.7. Gelet op hetgeen voorafgaat bestaan er geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoekende partij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet stelt de bestreden beslissing als volgt: *“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van dien aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.”* De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die desbetreffende motivering weerleggen, waardoor deze onverminderd overeind blijft.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 18 en 19), en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 9 december 2016 de kans kreeg om argumenten aan te halen voor het eventuele behoud van haar vluchtelingenstatus. De commissaris-generaal heeft de beslissing tot opheffing van de vluchtelingenstatus van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. X). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij geen gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging (meer) koestert zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag gezien haar vrijwillige terugkeer en haar hervestiging in haar land van herkomst, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.10. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De opheffing van de vluchtelingenstatus wordt bevestigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien september tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT